

Άρειος Πάγος 481/1978,

Πηγή: Ποιν. Χρ. Τόμ. ΚΗ' 1978 σελ. 611

Περίληψη: "Ένοια αμελείας. - Επί συμπτώσεως της αμελείας πολλών, έκαστος ευθύνεται διά την ιδίαν αμέλειαν. - Ορθή και ητιολογημένη καταδίκη επί ανθρωποκτονία εξ αμελείας του αναιρεσιόντος, όστις διετήρει ηλεκτροδράπανον μη πληρούν τους απαιτούμενους όρους ασφαλείας των χειριζομένων τούτο εργατών και δεν είχε αναθέσει την συντήρησιν του εις ειδικόν ηλεκτρολόγον συντηρητήν, ούτω δε επήλθεν ο θάνατος του παθόντος χειριστού".

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης Ι. ΓΕΩΡΓΑΝΑΣ

Δικηγόρος Π. Σπεντζόπουλος

Επειδή εκ των διατάξεων των άρθρων 302 και 28 του Π.Κ. συνάγεται ότι διά την θεμελίωσιν του υπό τούτων προβλεπομένου εγκλήματος της εξ αμελείας ανθρωποκτονίας απαιτείται η διαπίστωσις αφ' ενός μεν ότι δεν κατεβλήθη υπό του δράστου η κατ' αντικειμενικήν κρίσιν απαιτούμενη προσοχή, ην πας μετρίως συνετός και ευσυνείδητος άνθρωπος οφείλει υπό τας αυτάς περιστάσεις να καταβάλη επί τη βάσει των νομικών κανόνων της κρατούσης εν ταις συναλλαγαίς συνηθείας, της κοινής κατά την συνήθη πορείαν των πραγμάτων πείρας και της λογικής, αφ' ετέρου δ' ότι ηδύνατο ούτος ως εκ των προσωπικών αυτού περιστάσεων, ιδιοτήτων, γνώσεων και ικανοτήτων να προΐδη το παραχθέν αξιόποινον αποτέλεσμα, όπερ τελεί εν αντικειμενικώ αιτιώδει συνδέσμω προς την πράξιν ή παράλειψιν(1). Εξ άλλου εκ της εννοίας του άρθρου 28 του Π.Κ. συνάγεται ότι, εάν το εγκληματικόν αποτέλεσμα επήλθεν εκ της συμπτώσεως αμελείας πολλών, έκαστος ευθύνεται διά την ιδίαν αμέλειαν, κρινομένην αυτοτελώς και ανεξαρτήτως της συντρεχούσης αμελείας του ετέρου, εφ' όσον πάντως το επελθόν αποτέλεσμα τελεί εν αιτιώδει προς ταύτην συνδέσμω. Εν προκειμένω, ως προκύπτει εκ της προσβαλλομένης αποφάσεως, το δικάσαν Τριμελές Εφετεϊόν Θεσσαλονίκης μετά λεπτομερή έκθεσιν και ανάλυσιν των εκ της κυρίας επ' ακροατηρίω αποδεικτικής διαδικασίας και των ειδικώτερον μνημονευομένων αποδεικτικών στοιχείων προκυψάντων πραγματικών περιστατικών εδέχθη κατ' ανέλεγκτον, ως εις πράγματα αναγομένην, κρίσιν του ως αποδειχθέντα ότι ο νυν αναιρεσιών κατηγορούμενος εν Θεσσαλονίκη τη 8.7.1975 εξ αμελείας επέφερε τον θάνατον του Γ.Β., ήτοι, διατηρών εν Θεσ/νίκη εργαστήριον λευκοσιδηρουργίας και τυγχάνων εργοδότης του εν αυτώ απασχολουμένου ως τεχνίτου υδραυλικού λευκοσιδηρουργού παθόντος, εξ ελλείψεως της προσοχής, ην ώφειλεν εκ των περιστάσεων, ως πας μετρίως συνετός και ευσυνείδητος εργοδότης-διευθυντής επιχειρήσεως λευκοσιδηρουργείου μετ' ηλεκτροφόρων μηχανημάτων υπό τας αυτάς περιστάσεις, αλλά και ηδύνατο, εν όψει των ικανοτήτων του και των προσωπικών του περιστάσεων, να καταβάλη, δεν προείδε το εκ της πράξεώς του παραχθέν αξιόποινον τούτο αποτέλεσμα. Συνίσταται δ' η αμέλεια αυτού εις το ότι διετήρει εν τω λευκοσιδηρουργείω του προς χρήσιν φορητόν ηλεκτροδράπανον μη πληρούν τους απαιτούμενους όρους ασφαλείας των χειριζομένων τούτο εργατών, διότι **α)** ήτο τάσεως χειρισμού 220 βόλτ, εν ω έδει να είναι τοιαύτης 42 βόλτ **β)** έφερε μεταλλικήν χειρολαβήν, εν ω έδει να φέρη μονωτικάς εκ πλαστικής ύλης χειρολαβάς, **γ)** ο αγωγός γειώσεως αυτού δεν συνεδέετο κατά τρόπον ασφαλή του μηχανήματος δι' ακροδέκτου και κοχλίου, συγκρατούντων αυτόν εν επαφή μετά της εσωτερικής επιφανείας του μεταλλικού περιβλήματος του δραπάνου και **δ)** το καλώδιον παροχής ηλεκτρικού ρεύματος δεν συνεδέετο στερεώς εντός του μηχανήματος δι' ειδικού σφιγκτήρος εις τρόπον ώστε να καθίσταται αδύνατος η κατά τον χειρισμόν του δραπάνου απόσπασις συνεπεία των συνήθων βιαίων έλξεων του ενός του δραπάνου αγωγών εκ του σημείου κοχλιώσεώς των και εντεύθεν κινδύνου θέσεως του μηχανήματος υπό τάσιν, αλλά και δεν είχε αναθέσει, εν όψει και της από χρόνον μείζονος της δεκαετίας χρήσεώς του, την συντήρησιν του ηλεκτροκινήτου τούτου μηχανήματος εις ειδικόν ηλεκτρολόγον συντηρητήν, συνεπεία δεν των παρελείψεων του τούτων κατά την χρησιμοποίησιν του μηχανήματος υπό του ως άνω παθόντος τεχνίτου διά την εν τω λευκοσιδηρουργείω εργασίαν του αφ' ενός απεσπάσθη εν ηλεκτροφόρον καλώδιον της ψήκτρας εκ του σημείου της επί του διακόπτου κοχλιώσεώς του και το γυμνόν μη μεμονωμένον άκρον του ηλεκτροφόρου καλώδιου ήλθεν εις επαφήν μετά του εσωτερικού μέρους της χειρολαβής του δραπάνου και αφ' ετέρου εξέφυγεν εκ της μεταξύ των δύο μεταλλικών τμημάτων της χειρολαβής του δραπάνου επισφαλούς θέσεώς του λόγω του προκληθέντος κραδασμού ο αγωγός γειώσεως και διεκόπη η μετά της εσωτερικής επιφανείας της χειρολαβής επαφή του, ούτω δ' ετέθη το μηχανήμα υπό τάσιν, εξ ης ο παθών υπέστη την θανατηφόρον ηλεκτροπληξίαν. Εις το επελθόν θανατηφόρον αποτέλεσμα συνετέλεσε και η αμέλεια του συγκατηγορουμένου του αναιρεσιόντος Δ.Μ., όστις, αναλαβών την προτεραίαν του εγκλήματος ως ηλεκτρολόγος την άρσιν ελαττώματος των εντός του δραπάνου ψηκτρών, ένεκα του οποίου εξεπέμποντο κατά τον χειρισμόν του

σπινθήρες, δεν επέστησε, καίτοι αντελήφθη τα ελαττώματα του μηχανήματος, την προσοχήν του αναιρεσείοντος περί των ως άνω μη διορθωθείσών υπ' αυτού ελλείψεων του μηχανήματος και του εξ αυτών απειλούμενου κινδύνου του χειριζομένου τούτο. Κηρύξαν μετά ταύτα ένοχον τον αναιρεσείοντα του εγκλήματος της εξ αμελείας ανθρωποκτονίας (άρθρα 302, 28 Π.Κ.), ορθώς ηρμήνευσε και εφήρμοσε τας διαληφθείσας διατάξεις, ας ουδ' εκ πλαγίου δι' ασαφών και αντιφατικών αιτιολογιών παρεβίασε, μη διακοπέντος του αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της πράξεως του αναιρεσείοντος και του επελθόντος εγκληματικού αποτελέσματος εκ της συμπτώσεως και της αμέλειας του συγκατηγορουμένου του εν τη επελεύσει αυτού, αλλά και διέλαβεν εν τη προσβαλλομένη αποφάσει του την εκ των άρθρων 93 § 3 του Συντάγματος και 139 του Κ.Π.Δ. επιβεβλημένην ειδικήν και εμπειριστατωμένην αιτιολογίαν, αφ' ου εκτίθενται εν αυτή εν πληρότητι τα πραγματικά περιστατικά, εξ ων συνήγαγε την ύπαρξιν των εξ αντικειμένου και εξ υποκειμένου στοιχείων του εγκλήματος, αι αποδείξεις, εξ ων επείσθη περί τούτων, ως και οι νομικοί λόγοι, βάσει των οποίων ήχθη εις την υπαγωγήν των ανελέγκτως γενομένων δεκτών ως αποδειχθέντων πραγματικών περιστατικών εις τας υπ' αυτού εφαρμοσθείσας ουσιαστικάς ποινικάς διατάξεις.

(1) Βλ. και Α.Π. 150/1978.